

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **L. K.**
toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Valdice, nám.
Míru 55, Valdice
zastoupen Mgr. Ladislavem Preclíkem
advokátem se sídlem Velké náměstí 135/18, 500 03 Hradec Králové

proti
žalované: **Vězeňská služba ČR, věznice Valdice**
se sídlem nám. Míru 55, Valdice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou ze dne 10. 4. 2017, doručenou krajskému soudu dne 11. 4. 2017, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalované ve smyslu § 82 a násl. zákona

č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se domáhá toho, aby soud určil, že odpírání poskytnutí informací o zdravotním omezení žalobce a podmínkách, za kterých by mohl být ve věznici pracovně zařazen, žalobci a jeho zástupcům, je nezákonným zásahem. Žalobce dále požaduje, aby soud žalované zakázal, aby v porušování žalobcova práva pokračovala, a přikázal žalované, aby zodpověděla dotaz Mgr. Petře Petrů ze dne 25. 1. 2017, Mgr. Ladislavu Preclíkovi jeho dotaz ze dne 28. 2. 2017, a v hodnocení žalobce nadále již přesně a pravdivě konkretizovala „zdravotní omezení“ žalobce a podmínky, za kterých může být ve věznici pracovně zařazen.
3. Uvedl, že žalovaná Krajskému soudu v Ostravě ke sp. zn. 1T 55/93 pravidelně zasílá hodnocení jeho osoby a učinila tak hodnocením ze dne 6. 4. 2016, 31. 8. 2016 a 2. 12. 2016, přičemž ve všech těchto hodnoceních uvádí: *„Vzhledem ke zdravotnímu omezení (zdravotní klasifikace C) je stále veden jako nezaměstnaný a za současných podmínek pro něho ve věznici není vhodné pracovní zařazení“*.
4. Žalobce brojí proti tomu, že žalovaná
 - 1) sdělením ze dne 17. 2. 2017, č. j. VS-15316/ČJ-2017-8022PR, advokátce Mgr. Petře Petrů (jež byla žalobci ustanovena Krajským soudem v Hradci Králové ve věci invalidního důchodu, sp. zn. 29Ad 26/2015), odmítla poskytnout vyjádření k její žádosti ze dne 25. 1. 2017 a
 - 2) sdělením ze dne 13. 3. 2017, č.j. VS-27558-2/ČJ-2017-8022PR, advokátu Mgr. Ladislavu Preclíkovi (jenž byl žalobci ustanoven Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci odškodnění, sp. zn. 70 C 426/2014), odmítla poskytnout vyjádření k jeho žádosti ze dne 28. 2. 2017, a to ohledně konkretizace výše citovaného sdělení věznice, tj. vyjádření:
 - a) pro jaké konkrétní zdravotní omezení vede věznice odsouzeného (žalobce) jako nezaměstnaného,
 - b) co vyjadřuje „zdravotní klasifikace C“,
 - c) co je myšleno současnými podmínkami, při kterých nelze odsouzeného ve věznici zaměstnat, a za jakých podmínek by to možné bylo.
 - 3) Dále žalobce brojí proti tomu, že dne 6. 4. 2017 byl seznámen s dalším hodnocením žalované pro Krajský soud v Ostravě ke sp. zn. 1T 55/93. V uvedeném hodnocení se opakuje výše citovaná věta. Požadavek žalobce, aby žalovaná konkretizovala uváděná „zdravotní omezení“ a za jakých podmínek by mohl být žalobce ve věznici zaměstnán, byl žalovanou odmítnut.
5. Žalobce uvádí, že je jeho právem podle § 31 zák. č. 372/2011 Sb., v platném znění, znát „zdravotní omezení“, pro která je veden jako nezaměstnaný i podmínky, za kterých by mohl být zaměstnán. Toto právo přísluší i zástupcům žalobce, kteří jednají jeho jménem. Žalobce dále uvádí, že z hodnocení, které na něho žalovaná zasílá Krajskému soudu v Ostravě, lze pouze dovozovat, že „zdravotním omezením“ se míní smíšená porucha osobnosti a homosexuální sadismus, které v prostředí mužské věznice brání zaměstnání žalobce, přičemž jeho zaměstnání ve věznici je bez rizika možné pouze za podmínky, že se bude jednat o práci bez psychické zátěže (pro vyloučení projevů smíšené poruchy osobnosti) a bez přítomnosti jiných odsouzených na pracovišti (pro vyloučení projevu

homosexuálního sadismu). Uvedené vysvětlení je sice jeho domněnkou, která však má reálný základ. Pokračuje, že „zdravotní omezení“ uváděná v hodnocení žalované mohou pramenit i z jiného (např. onkologického) onemocnění, o kterém žalobce nemá ani tušení. Dovojuje, že se „každopádně musí jednat o velmi závažné postižení či onemocnění“, když v hodnocení věznice ze dne 6. 4. 2016 i v usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 4. 2017, č. j. 1T 55/93-986, se uvádí: *„Vzhledem k výraznému zdravotnímu omezení (zdravotní klasifikace C) je stále veden jako nezaměstnaný a za současných podmínek je jeho pracovní zařazení ve věznici nereálné“*.

6. Žalobce dále poukázal na ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (*„s odsouzenými ve výkonu trestu se musí jednat tak, aby bylo zachováno jejich zdraví...“*), na ustanovení § 16 odst. 5 stejného zákona (*„odsouzený má právo na zdravotní služby v rozsahu a za podmínek stanovených zvl. právním předpisem s přihlédnutím k omezením vyplývajícím z účelu trestu“*) a na ustanovení § 32 odst. 2 písm. c) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, (*„Informace o nepříznivé diagnóze nebo prognóze zdravotního stavu pacienta může být v nezbytně nutném rozsahu a po dobu nezbytně nutnou zadržena, lze-li důvodně předpokládat, že by její podání mohlo pacientovi způsobit závažnou újmu na zdraví. Podle věty první nelze postupovat v případě, kdy pacient žádá výslovně o přesnou a pravdivou informaci, aby si mohl zajistit osobní záležitosti“*).
7. Namítá, že odpírání poskytnutí informací žalovanou jeho osobě a jeho zástupcům o jeho „zdravotním omezení“ a příčině tohoto zdravotního omezení, ho vystavuje nejistotě, stresu a psychické zátěži. Žalovaná žalobce nezákonným zásahem (odpíráním poskytnutí informací) přímo zkracuje na právu být informován přesně a pravdivě o svém „zdravotním omezení.“

III. Obsah vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že má za nesporné, že byla oslovena žádostmi právních zástupců žalobce Mgr. Petrou Petrů a Mgr. Ladislavem Preclíkem, aby se vyjádřila k otázkám uvedeným shora. Uvedla, že ve svých sděleních dotýčným právním zástupcům uvedla platnou právní úpravu týkající se poskytování informací z evidence uvězněných osob, pro kterou nelze jejich žádostem vyhovět (stejně jako níže) a dále to, že předmětná hodnocení byla vypracována v jiné právní věci a v jiné pravomoci soudu (tj. v trestní věci žalobce, vedené u Krajského soudu v Ostravě), než byla řízení vedená u Krajského soudu v Hradci Králové (sp. zn. 29Ad 26/2015) a u Obvodního soudu pro Prahu 4 (sp. zn. 70 C 426/2014), pro která byli uvedení právní zástupci příslušnými soudy žalobci ustanoveni.
9. Žalovaná dále odkázala na relevantní zákonná ustanovení o výkonu trestu odnětí svobody [§ 56 trestního zákoníku, § 320 a násl. trestního řádu a zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), který podrobně upravuje podmínky výkonu trestu odnětí svobody.] Z posledně jmenovaného zákona poukázala na ust. § 2 (základní zásady výkonu trestu), § 29 a § 30 (zaměstnávání odsouzených a zařazování odsouzených do práce). Zdůraznila, že povinnost pracovat ve výkonu trestu je podmíněna dvěma skutečnostmi, a to zařazením do práce a zdravotní způsobilostí k výkonu práce.

10. Dále uvedla, že podle §§ 31 až 33 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, má pacient právo na informace o zdravotním stavu a o navržených zdravotních službách. Poskytování informací z evidence vězněných osob (osobního spisu odsouzeného) je upraveno zákonem č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, přičemž ustanovení § 23a odst. 3 písm. a) až d) taxativně stanoví případy, komu lze na žádost poskytnout údaje z evidence osob ve výkonu trestu odnětí svobody [tj. „*a) orgánům činným v trestním řízení a zpravodajským službám České republiky, b) soudům a státním zastupitelstvím při výkonu jejich další působnosti, c) správním orgánům a Rejstříku trestů, pokud je potřebují pro svou činnost, d) jiným osobám, pokud na poskytnutí informace osvědčí právní zájem a jejímu sdělení nebrání zvláštní zákon.*“]. Jinými osobami ve smyslu písm. d) se dle žalované rozumí např. zdravotní pojišťovny jako správní orgány „*sui generis*“, útvary nebo komise obce s rozšířenou působností apod.
11. Žalovaná odkázala na nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 25/2015, kterým se stanoví podrobnosti ke správním činnostem při vedení evidence uvězněných osob, k zásadám ochrany zpracovávaných osobních údajů a k poskytování údajů z evidence uvězněných osob, v jehož § 51 je stanovena výluka z poskytování údajů z evidence uvězněných osob. Podle uvedeného ustanovení „*uvězněné osobě a osobě uvězněnou osobu zastupující v případě její svéprávnosti, anebo soukromé fyzické osobě se informace a údaje vyžadované z evidence vězněných osob nesdělují, neboť k poskytování údajů z evidence uvězněných osob není založen právní nárok a splněna podmínka součinnosti podle zvláštního právního předpisu (zde odkaz na § 23a odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. d) zákona č. 555/1992 Sb.)*“
12. S poukazem na § 5 a násl. nařízení ministra spravedlnosti č. 5/2008, o lékařské posudkové činnosti v podmínkách Vězeňské služby České republiky u osob ve výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody ministra spravedlnosti, žalovaná uvedla, že posuzování zdravotní způsobilosti k výkonu trestu odnětí svobody se provádí při poskytování zdravotní péče, při preventivních prohlídkách, zejména při preventivní vstupní prohlídce prováděné praktickým lékařem, a dále též na základě písemné žádosti orgánů činných v trestním řízení, popřípadě dalších oprávněných orgánů, postoupené zdravotnickému zařízení ředitelem věznice nebo vazební věznice. Podle § 16 odst. 1 cit. nařízení zdravotní klasifikace „C“ stanoví schopnost k práci lehké až středně těžké i za nepříznivých podmínek, zejména povětrnostních.
13. K žalobním námitkám žalovaná uvedla, že dle jejího názoru žalobce účelově používá dílčí věty vytržené z celkového kontextu „hodnocení“, která žalovaná na žalobce vypracovala pro potřeby Krajského soudu v Ostravě v jeho trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 55/93 a snaží se jim dát jiný význam, než jaký skutečně mají. Namítla, že žalobce soudu vědomě zastírá svůj podíl na popisovaných událostech a předstírá nevědomost v jím popisovaných oblastech.
14. Žalovaná popsala skutkový stav věci následovně:
15. Dne 5. 11. 2015 byla do věznice Valdice doručena žádost Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2015, v němž žalované sděluje, že tímto soudem byla žalobci pravomocně (dne 9. 4. 2015) prodloužena ochranná psychiatricko-sexuologická léčba ambulantní formou. Žalobce však svou aktivní nespoluprací maří veškeré snahy o realizaci uložené léčby ambulantní formou. Krajský soud v Ostravě proto zvažuje možnost změny léčby

z ambulantní na ústavní a žádá žalovanou o spolupráci. Za tím účelem po žalované požaduje zaslání podrobného hodnocení žalobce za poslední dva roky se zaměřením na jeho chování ke spoluodsouzeným.

16. Žalovaná ve svém hodnocení ze dne 16. 11. 2015, adresovaném Krajskému soudu v Ostravě, pokud jde o oblast pracovních aktivit uvedla, že v minulosti byl žalobce dvakrát krátkodobě zaměstnán u soukromého subjektu (cca 4 měsíce na přelomu roku 2011/2012 a necelé tři týdny v létě roku 2013), na vlastní žádost byl vždy vyřazen (zrušil svůj souhlas se zaměstnáním). Žalovaná dále uvedla, že *„v současné době je žalobce veden jako nezaměstnaný a z důvodu nedostatku vhodných pracovních míst a s přihlédnutím k jeho zdravotní klasifikaci „C“ je jeho možnost zařazení na pracoviště omezená.“*
17. Dne 9. 12. 2015 byla do věznice Valdice doručena další žádost Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2015 se žádostí o zasílání pravidelných hodnocení (cca po třech měsících) zaměřených na chování žalobce ke spoluvězňům a personálu a sdělení projevů sexuální deviace ve formě homosexuálního sadismu.
18. Navazující periodická hodnocení byla dle požadavku soudu zaměřena na chování žalobce ke spoluvězňům a personálu, ostatní oblasti proto již nebyly popisovány tak podrobně jako v prvotním hodnocení ze dne 16. 11. 2015. Proto žalovaná v těchto hodnoceních použila formulaci *„Vzhledem ke zdravotnímu omezení (zdravotní klasifikace C) je stále veden jako nezaměstnaný a za současných podmínek pro něho ve věznici není vhodné pracovní zařazení“*, která navazuje na prvotní hodnocení ze dne 16. 11. 2015 s tím, že v této oblasti u žalobce nedošlo k žádné změně.
19. K problematice zdravotní klasifikace žalovaná uvedla, že je stanovována podle nařízení ministra spravedlnosti č. 5/2008 a rozhoduje o ní praktický lékař. Součástí citovaného nařízení je Příloha č. 1- Seznam nemocí a vad pro určování zdravotní způsobilosti k práci u odsouzených a obviněných, která je přehledem závazných odborných hledisek pro posuzování zdravotní způsobilosti k práci u odsouzených a pro stanovení zdravotní klasifikace a podává rámcová kritéria při hodnocení zdravotního stavu a zdravotní způsobilosti k práci u odsouzených.
20. Uvedla, že zdravotní klasifikace se stanovují na základě zjištěného funkčního potenciálu odsouzených a též ve vztahu k dřívějšímu vykonávanému zaměstnání před nástupem výkonu trestu. Žalobci byla zdravotní klasifikace „C“ stanovena v souladu s nařízením ministra spravedlnosti č. 5/2008. Namítla, že pokud by Krajský soud v Ostravě považoval žalovanou učiněná hodnocení na žalobce za nedostatečná, mohl si od žalované vyžádat doplňující hodnocení či stanovisko, což se nestalo.
21. K tvrzení žalobce o důsledcích nezákonného zásahu (odpírání poskytnutí informací) žalovaná upozornila na skutečnost, že v roce 2015 a 2016 samotný žalobce praktického lékaře zdravotního oddělení věznice Valdice nenavštívil. Proto je v jeho zdravotní dokumentaci pro uvedené období založen pouze záznam o vyšetření ze sexuologické ambulance Psychiatrické nemocnice Kosmonosy ze dne 6. 1. 2015 a posudek o invaliditě OSSZ Jičín ze dne 16. 6. 2015. Ve výše uvedeném období žalobce po lékaři nepožadoval informaci o svém zdravotním stavu.
22. K žalobnímu tvrzení *„každopádně se musí jednat o velmi závažné postižení či onemocnění“* uvedla, že se jedná o nepodloženou domněnku žalobce, vytrženou z kontextu. Doplnila, že tvrzení žalobce o tom, že mu jeho zdravotní stav (zdravotní klasifikace „C“) trvale

neumožňuje pracovní zařazení, neodpovídá skutečnosti. Konstatovala, že v minulosti žalobce v souladu s § 30 odst. 4 zákona o výkonu trestu dal dvakrát písemný souhlas se svým zařazením do práce u jiného subjektu než je věznice (dne 6. 12. 2011 a 20. 6. 2013) a byl zařazen na příslušná pracoviště. V obou případech však žalobce následně svůj souhlas (dne 23. 3. 2012 a 24. 7. 2013) podle § 30 odst. 5 cit. zákona odvolal. V obou případech také napadl kladný lékařský posudek, vypracovaný v souvislosti s jeho pracovním zařazením a domáhal se jeho zrušení. Dle názoru žalované je tak zřejmé, že zájem žalobce o pracovní zařazení byl v obou případech pouze formální, kdy ani v současné době (dle sdělení vychovatele) o ně nemá zájem. Žalovaná současně připustila, že s přihlédnutím k žalobcově zdravotní klasifikaci „C“ je možnost jeho pracovního zařazení omezená, nikoli však nemožná. Vzhledem k odmítavým postojům žalobce a jeho faktickému nezájmu o práci je tedy stále veden jako nezaměstnaný.

23. Žalovaná má za to, že z její strany nedošlo v případě žalobcem napadených hodnocení k žádnému pochybení, tato byla zpracována objektivně a dle požadavků Krajského soudu v Ostravě, když se všemi hodnoceními byl žalobce seznámen. Své případné výhrady pak mohl uplatnit u Krajského soudu v Ostravě. Žalovaná má rovněž za to, že nepochybila ani ve vztahu k žalobcovým zástupcům, když uvedla platnou právní úpravu týkající se poskytování informací z evidence uvězněných osob, pro kterou nelze jejich žádostem vyhovět. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání soudu

24. Při jednání soudu konaném dne 24. 4. 2018 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích a procesních návrzích.
25. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že nemá povědomost o tom, jakým způsobem dne 6. 4. 2017 žalobce žádal žalovanou, aby konkretizovala jeho zdravotní omezení a za jakých podmínek by mohl být ve věznici zaměstnán. Stejně tak nemá povědomost o tom, jakým způsobem žalovaná tento požadavek žalobce měla odmítnout.
26. Pověřený zástupce žalované uvedl, že ani žalovaná nemá povědomost o takové žádosti žalobce, tato se nenachází ani v osobním spise žalobce ani v průvodním zdravotnickém záznamu. Dále k dotazu soudu uvedl, že předmětem evidence osob ve výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu § 23a zákona č. 555/1992 Sb., nejsou údaje o zdravotní klasifikaci odsouzeného. Ty jsou výhradně součástí jeho zdravotnické dokumentace. O přístupu do této dokumentace, případně o poskytnutí údajů z ní, je oprávněn rozhodnout výhradně vedoucí lékař zdravotnického střediska věznice. Do této dokumentace mají určitý přístup i lékaři, kteří na základě smluv přicházejí do věznice poskytovat odbornou péči ve svých specializovaných odvětvích. Informace o tom, z jakých důvodů je ten který odsouzený zařazen do kategorie „C“, je odsouzenému oprávněn sdělit jeho praktický lékař. Při nástupu odsouzeného do věznice probíhá lékařská prohlídka odsouzeného a je mu přiřazena příslušná klasifikace. O tom je odsouzený ústně informován včetně uvedení důvodů. Proti této informaci si může odsouzený podat stížnost řediteli věznice a ten, pokud ji nevyhoví, ji do deseti dnů musí postoupit zdravotnickému odboru generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky. Žádosti Mgr. Preclíka a Mgr. Petrů byly žalované adresovány nesprávně, neboť se týkaly jiných řízení žalobce, a žalobce porušil ustanovení § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 169/1999 Sb., když žalované neoznámil jméno a příjmení advokáta, který ho bude zastupovat v jiné věci.

27. Dále objasnil, že informace poskytované Krajskému soudu v Ostravě jsou ze strany Vězeňské služby poskytovány v podstatě výjimečně. Uvedená situace nastala z důvodu, že žalobci uložená psychiatricko – sexuologická léčba může proběhnout pouze ve věznici Kuřim. To však žalobce opakovaně odmítl. Tuto skutečnost zdravotní odbor Generálního ředitelství Vězeňské služby oznámil Krajskému soudu v Ostravě, který v důsledku toho souhlasil s tím, aby uvedené informace o zdravotním stavu a chování odsouzeného byly poskytovány ředitelem věznice. S každým takovým hodnocením byl žalobce seznámen.
28. K dotazu soudu, jaká konkrétní zdravotní omezení jsou spojena se zdravotní klasifikací „C“, pověřený zástupce žalované uvedl, že to je určeno vždy ve vztahu ke konkrétnímu zaměstnání.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

29. Krajský soud přezkoumal žalobu v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). O věci usoudil následovně.

A. Skutkový stav věci

30. Pokud jde o skutkový stav věci, krajský soud ze správního spisu ověřil, že ten je v podstatě popsán v žalobě i ve vyjádření žalované. Mezi účastníky řízení o něm není sporu. Ve správním spise jsou založeny: výše citované žádosti zástupců žalobce ze dne 25. 1. 2017 a ze dne 28. 2. 2017; obsahově shodné odpovědi žalované těmto zástupcům ze dne 17. 2. 2017 a 13. 3. 2017; žádosti Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2015 a ze dne 4. 12. 2015; vyjádření vedoucího lékaře zdravotního oddělení věznice Valdice MUDr. J. V. ze dne 26. 4. 2017, v němž lékař kromě odkazu na nařízení ministra spravedlnosti č. 5/2008 ohledně zdravotních klasifikací vysvětluje, že pracovní zařazení odsouzených je v kompetenci oddělení zaměstnávání vězněných osob, kdy na základě žádosti tohoto oddělení je pracovním lékařem posouzena vhodnost odsouzeného k pracovnímu zařazení na konkrétní pracoviště, dále uvedl, že žalobce praktického lékaře zdravotního oddělení věznice Valdice v roce 2015 a 2016 nenavštívil; hodnocení žalobce zasílaná žalovanou Krajskému soudu v Ostravě (nazvaná „Rozsudková data k aktuálnímu uvěznění“) ze dne 16. 11. 2015, 6. 4. 2016, 31. 8. 2016, 2. 12. 2016 a ze dne 10. 4. 2017, s jejichž obsahem byl žalobce vždy před jejich odesláním soudu seznámen, což stvrdil svým podpisem; složka - Dokumentace související se zařazením žalobce do práce, obsahující výše popsané skutečnosti o zaměstnání žalobce u dvou subjektů, včetně lékařských posudků o zdravotní způsobilosti k práci a odvolání souhlasu se zaměstnáním ze strany žalobce.

B. Posouzení věci krajským soudem

31. Soudní ochrany proti nezákonnému zásahu se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s.
32. Krajský soud přistoupil k posouzení, zda je v posuzovaném případě dána důvodnost ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s. K tomu je zapotřebí, aby byly kumulativně splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. zásahem správního orgánu v širším slova smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah v širším slova smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Není-li byt jen jedna z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikované pod č. 603/2005 Sb. NSS).
33. Krajský soud byl tedy povinen zkoumat, zda jsou v řízení kumulativně splněny výše uvedené podmínky, avšak s dílčími modifikacemi vnesenými do věci soudní judikaturou. Nepřehlédl rovněž, že s účinností od 1. 1. 2012 byl s. ř. s. novelizován tak, že byla výše uvedená 6. podmínka z textu jeho § 82 vypuštěna. Judikatura Nejvyššího správního soudu vztahující se ke zbývajícím podmínkám je však i nadále použitelná.
34. Po provedeném přezkumném řízení krajský soud konstatuje, že žalobce neprokázal a z obsahu předloženého správního spisu rovněž nevyplývá, že by on sám dne 6. 4. 2017 o informaci o svém zdravotním omezení žalovanou požádal, ani to, zda, kdy a jakým způsobem mu žalovaná odmítla uvedenou informaci poskytnout. Se žalobcem lze souhlasit pouze v tom, že dne 6. 4. 2017 byl seznámen s „dalším“ hodnocením žalované pro Krajský soud v Ostravě za období prosinec 2016 - duben 2017, což vyplývá z jeho vlastnoručního podpisu pod závěrem uvedeného hodnocení. Nikde však není zaznamenána či založena žalobcova žádost o konkretizaci jeho zdravotního omezení ani žalobou tvrzené odmítnutí uvedeného požadavku ze strany žalované. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
35. Pokud jde o posouzení dvou sdělení žalované zástupcům žalobce, tj. sdělení ze dne 17. 2. 2017, č. j. VS-15316/ČJ-2017-8022PR, advokátce Mgr. Petře Petřů a sdělení ze dne 13. 3. 2017, č. j. VS-27558-2/ČJ-2017-8022PR, advokátu Mgr. Ladislavu Preclíkovi, soud neshledal v uvedeném postupu žalované pochybení, které by bylo možné označit za nezákonný zásah vůči žalobci. Předně je soud nucen konstatovat, že uvedená hodnocení nazvaná „Rozsudková data k aktuálnímu uvěznění“, která obsahovala žalobcem sporovanou větu „Vzhledem ke zdravotnímu omezení (zdravotní klasifikace C) je stále veden jako nezaměstnaný a za současných podmínek pro něho ve věznici není vhodné pracovní zařazení“, žalovaná zpracovávala a zasílala k žádosti Krajského soudu v Ostravě (v trestní věci žalobce), kterým bylo žalobci uloženo ochranné psychiatricko-sexuologické léčení ambulantní formou, se zaměřením na chování žalobce ke spoluvězňům a personálu. V rámci uvedených hodnocení žalovaná stručně v jednom odstavci popsala pracovní historii žalobce a aktuální stav. Uvedená informace však nebyla podstatou těchto hodnocení, která byla primárně zaměřena na chování žalobce v kolektivu odsouzených. Lze tedy souhlasit s obranou žalované v tom smyslu, že

uvedená hodnocení se týkala jiného řízení (trestního, v jehož rámci byla žalobce uložena ochranná psychiatricko-sexuologická léčba) a pro jiný soud, než řízení, v nichž žalobce zastupovali výše označení zástupci. Navíc je zřejmé, že žalobce porušil povinnost stanovenou mu ustanovením § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 169/1999 Sb., když neoznámil věznici jméno a příjmení advokátů, kteří ho budou zastupovat v jiných věcech nebo mu poskytovat právní službu.

36. Žalovaná v žalobou napadených sděleních zástupcům žalobce ze dne 17. 2. 2017 a ze dne 13. 3. 2017 vysvětlila důvody s odkazem na platnou právní úpravu, pro které nelze uvedené informace poskytnout. Z odkazovaných ustanovení považuje soud za důležité upozornit na ustanovení § 23a odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 555/1992 Sb., podle kterého ke zpracování osobních údajů v evidenci osob ve výkonu trestu odnětí svobody není třeba souhlasu osoby, jíž se údaje týkají a dále, že Vězeňská služba nemá povinnost informovat osobu, jíž se údaje týkají, o obsahu své evidence. Podle již výše citovaného ustanovení § 23a odst. 3 stejného zákona údaje z této evidence poskytuje Vězeňská služba na žádost a) orgánům činným v trestním řízení a zpravodajským službám České republiky, b) soudům a státním zastupitelstvím při výkonu jejich další působnosti, c) správním orgánům a Rejstříku trestů, pokud je potřebují pro svou činnost, d) jiným osobám, pokud na poskytnutí informace osvědčí právní zájem a jejímu sdělení nebrání zvláštní zákon. Žalovaná rovněž adekvátně upozornila na výluky z poskytování údajů z evidence uvězněných osob upravenou v § 51 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 25/2015 (viz citace výše), jakož i na nařízení ministra spravedlnosti č. 5/2008.

37. V § 15 nařízení ministra spravedlnosti č. 5/2008 je upravena problematika zdravotních klasifikací následovně:

(1) Zdravotní klasifikace vyjadřuje schopnost obviněného nebo odsouzeného při zjištěné kvalitě zdraví zvládnout zdravotní nároky související s pracovním zařazením bez vzniku nebo zhoršení nemocí, které vznikají nebo se zhoršují vlivem nepřiměřeného zatížení obviněného nebo odsouzeného, a bez ohrožení zdraví dalších osob.

(2) Zdravotní klasifikaci stanoví obviněnému nebo odsouzenému praktický lékař, popřípadě lékař nemocničního zdravotnického zařízení (dále jen „posuzující lékař“), a to nejpozději do sedmi dnů od nástupu výkonu trestu nebo od vzetí do vazby. Nelze-li lhůtu sedmi dnů dodržet (například z důvodu uvedeného v § 16 odst. 1 písm. g) nebo proto, že bylo třeba provést další odborná nebo pomocná vyšetření), musí být zdravotní klasifikace stanovena neprodleně, jakmile to okolnosti případu dovolí a na tuto dobu se stanoví zdravotní klasifikace „N“.

(3) Bez stanovení zdravotní klasifikace nelze obviněného nebo odsouzeného zařadit do práce.

(4) Přehled stanovených zdravotních klasifikací hlásí posuzující lékař do Vězeňské informační služby (VIS), a to pouze elektronicky.

38. V § 16 odst. 1 cit. nařízení je upraveno označování zdravotní klasifikace, a to písmeny „A“ až „F“ a „N“ (dosud neurčený stupeň a rozsah schopnosti k práci), přičemž zdravotní klasifikace „C“ stanoví schopnost k práci lehké až středně těžké i za nepříznivých podmínek, zejména povětrnostních.

39. Z citovaných ustanovení je tedy zřejmé, že o zdravotní klasifikaci rozhoduje praktický lékař, uvedený údaj je součástí zdravotnické dokumentace odsouzeného, přičemž konkrétní důvody zařazení do příslušné pracovní kategorie je odsouzenému oprávněn

sdělit praktický lékař. Žalobce o skutečnosti, že má zdravotní klasifikaci „C“ musel vědět již krátce po svém nástupu k výkonu trestu. V této souvislosti soud zdůrazňuje i skutečnost, že pracovní omezení vyplývající z příslušné zdravotní klasifikace se vztahují vždy až ke konkrétnímu zaměstnání. Žalobce tedy zcela jistě mohl a může požadované informace získat od praktického lékaře věznice, pokud o ně požádá. Soud poukazuje rovněž na to, že žalobce praktického lékaře zdravotního oddělení věznice Valdice v roce 2015 a 2016, resp. do dubna 2017 nenavštívil, jak vyplývá z vyjádření vedoucího lékaře uvedeného zdravotního oddělení MUDr. J. V. ze dne 26. 4. 2017.

40. Obiter dictum soud poznamenává, že žalobce v minulosti dvakrát udělil souhlas se svým zaměstnáním u jiného subjektu, v jehož rámci byl vypracován i lékařský posudek o jeho zdravotní způsobilosti k práci pro konkrétního zaměstnavatele (později vždy svůj souhlas k práci odvolal). Žalobce tedy musel znát nejen to, že má zdravotní klasifikaci „C“ (nad rámec výše uvedeného byl v obou případech seznámen se stanoviskem lékaře pro výkon práce, kde byla tato informace uvedena), ale i to, jakou práci z důvodu uvedené zdravotní klasifikace může a bude vykonávat. Jinak řečeno žalobce znal pracovní omezení a podmínky, za kterých může určitou konkrétní práci vykonávat. Je tedy zřejmé, že žalobcův současný zájem o práci je jen předstíraný.
41. Krajský soud tak dospěl k závěru, že odmítnutím poskytnutí výše specifikovaných informací zástupcům žalobce postupem žalované v jejích sděleních uvedeným zástupcům ze dne 17. 2. 2017 a ze dne 13. 3. 2017, k zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. nedošlo. I pokud by k zásahu zcela hypoteticky došlo, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o zásah nezákonný (3. podmínka), neboť žalovaná důvod odmítnutí poskytnutí požadovaných informací zdůvodnila odkazem na platnou právní úpravu. Rovněž nebyla splněna podmínka zákonem kvalifikovaného dotčení veřejných subjektivních práv žalobce (2. podmínka), pro které by mu měla být poskytnuta soudní ochrana, když za taková práva nelze dle názoru soudu považovat obecně formulovaná práva nebýt vystaven nejistotě, stresu a psychické zátěži. S ohledem na výše uvedené soud neshledal kumulativní naplnění všech citovaných podmínek pro důvodnost poskytnutí ochrany proti nezákonnému zásahu.
42. Krajský soud tak, veden výše uvedenými úvahami, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto mu nezbylo než ji v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.

VI. Náklady řízení

43. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch žalovaná, která náklady řízení nepožadovala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. dubna 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu